

Specnaz Ministerstwa Sprawiedliwości Federacji Rosyjskiej (MinJusta) nie jest u nas zbyt dobrze znany. To najbardziej elitarne oddziały bojowe ongiś GUIN, a od niedawna FSIN, zwane czasami niezbyt pochlebnie „więziennym specnazem”. Tyle że tłumienie buntów w więzieniach czy w koloniach karnych to nie jedyne zadanie specnazu MinJusta – wielu bojców z jego szeregów zaliczyło bowiem bojową „komandirówkę” na obszarze Północnego Kaukazu i walczyło z bojownikami w Czeczenii czy w Dagestanie.

Specnaz MinJusta

Marcin Gawęda

Pierwsze oddziały specnazu GUIN (od 2005 r. FSIN) powstały w 1991 r. po fali buntów, jakie przetoczyły się po więzieniach i koloniach karnych i na tle wzrostu nastrojów radykalnych i ekstremistycznych w chylącym się ku upadkowi ZSRR. Do nowo formowanych oddziałów o charakterze specjalnym kierowano byłych żołnierzy lub funkcjonariuszy innych resortów siłowych. Na przykład skład osobowy Oddziału Specjalnego Przeznaczenia (OSN – Odtień Specjalnego Naznaczenia) „Tajfun” z Petersburga wywodził się początkowo z dawnych spadochroniarzy (desantników) i piechoty morskiej oraz bojców Wojsk Wewnętrznych MWD (nierzadko posiadaczy prestiżowych w środowisku „krapowych беретów”).

Specnaz Togliatti, samarska „oblast”, w typie kamuflażu kojarzonym m.in. z OMON-em

Wszyscy bojcy specnazu GUIN przechodzili rzecz jasna specjalne przeszkolenie wdrażające w specyfikę służby, gdzie duży nacisk kładziono np. na uwalnianie zakładników, pacyfikacje masowych buntów, czy działania antyterrorystyczne.

Z początku oddziały specnazu GUIN (Głównie Uprawienie Ispotnienija Nakazanij – Główny Zarząd Wykonania Kar) podlegały zarządowi do spraw konwojowania. W 1998 r. GUIN został wydzielony z podległości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (MWD) i podporządkowany cywilnym strukturom – Ministerstwu Sprawiedliwości. W 1999 dla koordynacji działań wszystkich regionalnych oddziałów specjalnego przeznaczenia zorganizowano nowy wydział – oddział dowodzenia i koordynacji oddziałami specnazu – OROSN (odtień po rukowodstwu odtiełami podrazdielienijami specjalnego naznaczenia). OROSN podlegał pod Zarząd Bezpieczeństwa FSIN MJu FR.

W 2005 r. GUIN został przemianowany na FSIN (Federalnaja Służba Ispotnienija Nakazanij – Federalna Służba Wykonywania Kar)¹, stąd można spotkać określenia zarówno specnaz GUIN, czy specnaz FSIN, jak i po prostu specnaz MinJusta.

Charakterystyka służby

W 1998 r. Oddziały Specjalnego Przeznaczenia OSN GUIN MJu stały się najbardziej elitarnymi jednostkami podległymi Ministerstwu Justicji, w pełni uкомплекowanymi składem oficerskim.

Do dzisiaj głównym zadaniem specnazu Ministerstwa Sprawiedliwości (OSN MJu) pozostają:

- poszukiwanie i likwidacja niezwykle niebezpiecznych przestępców
- pacyfikacja buntów w więzieniach (izolatorach) i koloniach karnych
- uwalnianie zakładników, zwłaszcza w zakładach karnych

- ochrona bezpieczeństwa funkcjonariuszy i rodzin systemu penitencyjnego
- współpraca z innymi resortami siłowymi na obszarach konfliktów zbrojnych
- zapobieganie chuligańskim wybrykom i masowym zamieszkom

O szerokim spektrum zadań, jakie stawiano przed więziennym specnazem w chwili jego powstania, może świadczyć przykład jednego z bardziej znanych oddziałów OSN „Tajfun” z siedzibą w Petersburgu. Otóż zaraz po sformowaniu w 1991 r. specnazowcy przeszli „chrzest bojowy” w czasie bandyckiej rozróbki w hotelu „Pribałtyńskaja”, a więc działali przeciwko zorganizowanej przestępczości.

Bardziej typowe zadania przeznaczone dla specnazu GUIN, na terenie więzień i kolonii, przyszło wypełniać bojcom „Tajfuna” w kolejnych latach. W 1999 r. bojcy OSN „Tajfun” pacyfikowali bunt w kolonii dla małoletnich w miejscowości Kołpino, gdzie osadzeni młodociani wzięli zakładników. Z kolei w 2000 r. specnaz „Tajfun” interweniował w tzw. izolatorze śledczym (SIZO) na ul. Lebediewa, gdzie trójka zatrzymanych wzięła zakładnika. Tym razem obyło się bez konieczności użycia przemocy i ofiar.

Podporządkowanie specnazu GUIN Ministerstwu Sprawiedliwości spowodowało zmianę w organizacji oddziałów „więziennego specnaz”, którym zmieniono strukturę – przemianowano je z otriadów w otdiely. Nadal nazywały się więc OSN – Oddziały Specjalnego Przeznaczenia – jednakże w otdielach wszyscy specnazowcy mieli oficerskie stopnie, co jeszcze bardziej uwiadczało elitarność tych oddziałów.

Oczywiście wraz z przeniesieniem podległości z MWD do MJu rozszerzył się zakres i specyfika zadań. Na czoło wysunęły się zadania związane z pacyfikacją buntów w izolatorach

i koloniach, poszukiwaniu zbiegłych więźniów, uwalnianiu zakładników na terenie podległym systemowi penitencyjarnemu oraz ochronie obiektów i osób.

Czytelnikowi należy się tutaj uwaga dotycząca specyficznych warunków w jakich działają resorty siłowe oraz organy bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Rosji i na Kaukazie. Otóż cały system milicyjno-penitencyjarny był (i jest wciąż mimo zmiany nazwy milicja na policja) niezwykle restrykcyjny wobec obywateli całej Federacji, a w szczególności wobec tych z Kaukazu. W rosyjskim systemie sprawiedliwości oraz systemie penitencyjarnym nie ma mowy o zachowaniu podstawowych praw obywatelskich, a nawet praw człowieka. Uwaga ta dotyczy także służby więziennej, której specnaz jest kluczowym elementem.

Przepełnione więzienia, rozwiązania siłowe, brutalność i przemoc, gwałty, wysoka śmiertelność i masa innych patologii systemu penitencyjarnego były wielokrotnie zarzucane Federacji Ro-

*Pokazucha w wykonaniu
bojców OMON-u
i specnazu FSIN.
Gaz Tigr w oznaczeniu
OMON-u.*

Struktura

Struktura oddziału specnazu MinJusta (OSN MJu) została zaczerpnięta ze struktur jakie funkcjonują w oddziałach podległych MWD. Czołowym elementem oddziału jest oczywiście pododdział szturmowy (szturmowe otdielenije) oraz specjalistyczne: snajperzy, pirotechnicy, psycholog etc.

Typowy OSN MJu składa się z:

- dowództwa
- 2 pododdziałów szturmowych
- pododdziału zabezpieczenia
- grupy przygotowania bojowego
- grupy medycznej

W skład pododdziału szturmowego wchodzi: 5-6 instruktorów, 2 instruktorów-snajperów (stanowią jednocześnie parę snajperską), instruktor-kynolog i 2 speców od materiałów wybuchowych. W sumie OSN liczy kilkudziesięciu bojców.

Specnaz „Bars”
w Czeczenii

syjskiej np. przez organy europejskie i niezależne organizacje pozarządowe. Przykładowo w raporcie Amnesty International z 2001 r. napisano: „Warunki w więzieniach i aresztach, gdzie przetrzymuje się niemal milion ludzi, nie poprawiły się i można je uznać za okrutne, nieludzkie i degradujące traktowanie. Setki tysięcy ludzi oczekujących na proces trzymano w rażąco przepelnionych celach. Tysiące musiały spać na zmianę, często bez pościeli. Wiele cel było brudnych i pełnych szkodników, z niedostatecznymi światłem i wentylacją. Jedzenie i pomoc medyczna były często niewystarczające. Szerzyły się gruźlica i choroby skóry. Odnotowano, że co roku średnio ponad 10 tysięcy więźniów umiera, a ponad sto tysięcy cierpi na gruźlicę”. Taka była i wciąż jest codzienność rosyjskiego więziennictwa, a zarazem specyficzne „środowisko”, w jakim działa specnaz MinJusta.

Jedną z cech charakterystycznych Federacji Rosyjskiej jest rozbudowa wszelakich resortów siłowych, co wynika po części z tradycyjnie opresyjnego charakteru państwa, a po części z potrzeb, chociażby w stosunku do rozległego terytorium. Uwaga ta dotyczy także służby więziennej, a co za tym idzie i jej specnazu.

Według oficjalnych danych za 2002 r. na terytorium federacji działało 86 (sic!) oddziałów specnazu GUIN (potem FSIN), w których służyło 5,5 tys. specnazowców. W czasie II wojny czeczeńskiej na terytorium Czeczenii wysłano bojów z aż 79 oddziałów specnazu GUIN/FSIN. Do 2007 r. zginęło 29 bojów specnazu MinJusta, 8 zostało nagrodzonych orderami Bohater Rosji, z tego aż 6 pośmiertnie.

„Klawisze” na Kaukazie

Szczególnie ważnym zadaniem była służba specnazu Ministerstwa Sprawiedliwości na obszarze Północnego Kaukazu. Wiązało się to oczywiście z dwoma faktami. Po pierwsze specnaz stanowił ważny element systemu penitencjarnego, jaki zastosowano w stosunku do obywateli czeczeńskich zatrzymywanych w tzw. obozach filtracyjnych (niesławne SIZO – izolatory, gdzie dręczono, bito i poniżano zatrzymanych, z odkrytym najgorszą sławą SIZO w Czernokozowie na czele).

Po drugie w okresie II wojny czeczeńskiej (od 1999 r.) oddziały bojowników na Kaukazie (nie tylko w Czeczenii, ale i np. w Dagestanie) traktowano jako nielegalne oddziały zbrojne, a więc de facto przestępców, kryminalistów i ekstremistów – w ten sposób zachodziła przesłanka ku temu, żeby do walki z nimi wysyłać nie tylko regularne wojsko, ale przede wszystkim zwarte oddziały podległe Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (MWD) oraz Ministerstwu Sprawiedliwości.

Na specnaz MJu wysłany do Czeczenii nałożone zostały cztery główne zadania do wykonania

Wykaz Oddziałów Specjalnego Przeznaczenia (OSN) FSIN MJu FR

Centralny Okręg Federalny: 18 oddziałów (oddziałów)
OSN Fakiel, Moskwa, od 1991
OSN Saturn, Aksakowo (Moskwa), pd 1991
OSN Sokol, Biełgorod, od 1991
OSN Tornado, Briańsk, od 1991
OSN Monomach, Władimir, od 1991
OSN Skif, Woroneż, od 1991
OSN Uragan, Iwanowo, od 1991
OSN Grom, Kaługa, od 1991
OSN Groza, Kostroma, od 1992
OSN Bars-2, Kursk, od 1993
OSN Titan, Lipieck, od 1991
OSN Rosicz, Riazań, od 1991

OSN Jaguar, Orzeł, od 1992
OSN Feniks, Smoleńsk, od 1991
OSN Wiepr, Tambow, od 1993
OSN Grif, Tuła, 1993
OSN Ryś (Rys’), Twer, od 1991
OSN Szturm, Jarosławł, od 1991
W innych okręgach ilość OSN jest następująca:
Południowy Federalny Okręg – 12 oddziałów (w tym m.in. OSN Skorpion (Astrachań) i Bars (Wołgograd).
Północno-Zachodni Federalny Okręg – 11 oddziałów (w tym m.in. OSN Bastion (Kaliningrad), Rusicz (Nowgorod), Zubr (Pskow) i Tajfun (Sankt-Petersburg).

Nadwołżański Federalny Okręg – 17 oddziałów (w tym m.in. OSN Fobos (Penza), Kreczet (Udmurcja), Mangust (Samara), Berserk (Niżny Nowgorod).
Uralski Federalny Okręg – 8 oddziałów (w tym m.in. OSN Miraż (Kurgan) i Sobol (Tawda)
Syberyjski Federalny Okręg – 13 oddziałów (w tym m.in. OSN Pereswiet (Irkuck) i Jermak (Krasnojarsk).
Dalekowschodni Federalny Okręg – 8 oddziałów (w tym m.in. OSN Wostok (Błagowieszczańsk) i Berkut (Kamczatka).

Łącznie 87 oddziałów specnazu MinJusta.

nia. Po pierwsze ochrona i obrona zatrzymanych (co sprowadzało się nierzadko do torturowania, gwałtów, przemocy i innych patologii w SIZO); po drugie, służba konwojowa; po trzecie, ochrona mienia i osób związanych z administracją służby więziennej i wymiaru sprawiedliwości oraz organów międzynarodowych; po czwarte, służba operacyjno-poszukiwawcza w stosunku do bojowników i innych podejrzanych, która mogła skutkować starciem zbrojnym.

Specnaz GUIN pojawił się w Czeczenii już w czasie I wojny czeczeńskiej (1994-1996), ale wówczas nie wykorzystywano go na szeroką skalę do akcji bojowych (operacyjno-poszukiwawczych). Co za tym idzie straty, jakie wówczas poniósł specnaz GUIN, ograniczyły się jedynie do jednego zabitego – na służbie zginął sierżant Tolkunow z OSN „Korsar” z nowosybirskiej oblasti. Tolkunow jechał w służbowym autobusie, który 6 marca 1996 r. został ostrzelany przez bojowników w centrum Groznego, czego skutkiem była wymiana ognia i zabici oraz ranni z obu stron.

Warto wspomnieć, że „bliskość” specnazu MJu i specnazu WW MWD spowodowała, że także bojcy z oddziałów GUIN/FSIN brali udział w czynnych walkach z bojownikami czeczeńskimi. Uwaga ta odnosi się zwłaszcza do drugiej

wojny w Czeczenii (od 1999 r.), w której uczestniczyło znacznie więcej oddziałów specnazu MinJusta, które nierzadko wykonywały zadania typowe dla oddziałów szturmowych specnazu. Wiele z oddziałów, w tym m.in. wspomniany w tekście OSN „Tajfun”, wzięło udział w ciężkich, niemal dwutygodniowych walkach o Komsomolskoje w marcu 2000 r.

O wieloletniej służbie specnazu MinJusta można napisać na przykładzie OSN „Bars” z kurskiej oblasti. Pierwsza „komandirówka w Czeczenii” została zaliczona przez „Barsa” już w pierwszych tygodniach I wojny czeczeńskiej. W styczniu 1995 r. 10 oficerów specnazu „Bars” wzięło udział w szturmie Groznego w składzie zbiorczego oddziału MWD tocząc ciężkie walki uliczne. Pół roku później do Groznego odesłano kolejny pododdział, tym razem w sile 25 bojców OSN „Bars”. Tym razem bojcy, jak to określała oficjalne annały GUIN/FSIN, pełnili „ciężką bojową służbę w ochronie filtracyjnego punktu na północnych obrzeżach czeczeńskiej stolicy”. Niestety w wielu (?) przypadkach ta „ciężka służba” oznaczała tortury, gwałty, bestialstwo etc. w stosunku do czeczeńskich przetrzymywanych. „Filtry” miały tak złą sławę, że Czeczenii nazywają je wprost obozami koncentracyjnymi.

Upragniony i ciężko wywalczony krapowy берет

Bojcy elitarnego OSN „Saturn” z Moskwy, powyżej naszywka oddziału

Bojcy specnazu MinJusta z regionu Syberii. Zwracają uwagę różne sorty mundurowe.

Poczynając od stycznia 1995 wspomniany OSN „Bars” aż jedenaście razy wystawiał kontyngent do Czeczenii. Bojcy specnazu „Bars” pełnili służbę w Groznm, Karamachi, Gudermesie, Aczchoj-Martanie, Wiedeno i Argunie. Z kolei w sierpniu 1999 r. „Bars” został odkomenderowany do Dagestanu, gdzie brał udział w akcjach bojowych przeciwko wahabickiej partyzantce. Dwa miesiące później 30 bojców oddziału wyjechało „w komandirówku” do Gudermesu w Czeczenii. Bojcy OSN „Bars” współdziałali wówczas w ramach tzw. oddziału zbiorczego z bojcami

Ordery i medale

Za odwagę i męstwo ponad 3 tys. funkcjonariuszy specnazu FSIN zostało odznaczonych orderami i medalami (czasami pośmiertnie). Byli to często dowódcy poszczególnych oddziałów specjalnego przeznaczenia, ich zastępcy lub oficerowie z grup szturmowych. Często pośmiertnie nagradzano także oficerów i podoficerów, którzy zginęli w czasie akcji. Przykładowo nagrodzeni za męstwo i odwagę zostali:

- major Aleksandr Siergiejew (pośmiertnie), komandir OSN Fobos (penzenskaja obłast) za uwolnienie pięciu zakładników w kolonii NKT-5 w 1994 r.
- pułkownik Wadim Pietuchow, naczelnik OSN Skorpion (astrachańska obłast)
- pułkownik Aliksiej Machotin, zastępca naczelnika OSN Tajfun (leningradzka obłast)
- starszy lejtnant Siergiej Bagajew (pośmiertnie), naczelnik szturmowego pododdziału OSN Rossa (swierdłowska obłast) w Komsomolskoje, w marcu 2000
- starszy lejtnant Ifat Zakirow, OSN Kreczet (udmurtzka republika), w Komsomolskoje, w marcu 2000
- młodszy lejtnant Aliksiej Szirajew OSN Zubr (pskowska obłast), w Komsomolskoje, w marcu 2000
- kapitan Timur Sirazietnikow i lejtnant Władimir Szirow OSN Tajfun, w Komsomolskoje, w marcu 2000

Jak widać z zestawienia, szczególnie oddziały specnazu MJu skrwawiły się w czasie oblężenia Komsomolskoje w marcu 2000 r., gdzie toczyły zacięte walki z bojownikami, ramię w ramię ze specnazem WW MWD.

OSN „Sokol”, ochraniając m.in. generałów Kwasznina, Troszewa i innych oficjeli. Poza tym bojcy uczestniczyli w akcjach bojowych i prewencyjnych. W latach 2000-2003 bojcy specnazu „Bars” czterokrotnie wyjeżdżali w górsko-lesisty obszar rejonów Wiedeno i Nożaj-Jurt, gdzie specnazowcy odczuli trudy i specyfikę działań bojowych w górach.

W czasie uczestnictwa „w operacjach kontrterrorystycznych” na Północnym Kaukazie oficjalne organy podają, że oddziały specnazu MJu zlikwidowały ponad 300 bojowników, zatrzymały ok. 5 tys. podejrzanych, zabezpieczyły ponad 7 tys. sztuk broni i ponad 150 tys. sztuk (?) zapasów wojennych.

Tak zwana „komandirówka w Czeczenii”, czyli okresowa służba regionalnych oddziałów podległych Ministerstwu Sprawiedliwości trwa do dzisiaj. Jeśli chodzi o skład osobowy wysłanych na Kaukaz regionalnych kontyngentów, to bojcy specnazu stanowią w nich znaczny procent. Przykładowo, gdy jesienią br. do Czeczenii wyjeżdżała grupa 76 funkcjonariuszy GUIN MJu z Togliatti w samarskiej obłasti, aż 49 z nich to byli bojcy specnazu. Resztę grupy stanowili kierownicy, medycy, konwojenci i jeden kynolog.

Jak wspomniano, niektóre oddziały wysyłały kontyngent na Kaukaz wielokrotnie. Przykładowo bojcy OSN „Mangust” z rostowskiej obłasti w latach 1995-2011 wyjeżdżali w celu „utrzymania konstytucyjnego porządku w Północnokaukazkim regionie FR” aż 17 razy! Wykonywali oni tam różne, typowe dla specnazu MinJusta zadania, takie jak: „zadania likwidowania bandformiowanij [tj. bandyckich formacji zbrojnych], a także brali udział w zapewnieniu bezpieczeństwa przedstawicielom Rady Europy i Prezydenta Rosji”.

Bojcy OSN „Granit” z Republiki Karelia (OSN powstał w 1993 r.), w czasie I wojny w Czeczenii służyli dwukrotnie (kwiecień 1995, grudzień 1995-styczeń 1996, rejon Groznego), ale w czasie II wojny już ośmiokrotnie (z przerwami od grudnia 1999 do września 2008 r.). „Komandirówka”, czyli służba kontyngentu stawianego przez poszczególne oddziały specnazu MinJusta na Kaukazie nie była zawsze jednakowo długa i mogła trwać dwa, trzy, a nawet cztery miesiące – w zależności od potrzeb. Co ciekawe, druga zmiana OSN „Granit” (kwiecień-czerwiec 2000) służyła w okrytym złą sławą Czernokozowie, natomiast inne zmiany służyły głównie w Groznm.

Patologia w Czeczenii

Wspomniana powyżej patologia zżerająca rosyjski system sprawiedliwości w przypadku Czeczenii (i szerzej Północnego Kaukazu) rozwinęła się podczas wojny do niespotykanych rozmiarów i wpisująca się w system mający na celu fizyczną

i psychologiczną eksterminację narodu czeczeńskiego. Można by długo pisać o bezprawiu panującym w Czeczenii, skierowanym zarówno w stosunku do pojmanyh bojowników (prawdziwych bądź rzekomyh), jak i ludności cywilnej.

Niestety, specnaz Ministerstwa Sprawiedliwości – o czym jawnie w Rosji pisały jedynie pojedyncze osoby, jak np. Anna Politkowska – także stanowił trybik w wielkiej maszynie, niestety trybik, który często zapisywał się niechlubnymi działaniami. Przede wszystkim specnaz MJu stanowił element zabezpieczenia poszczególnych miejsc zatrzymań, tzw. izolatorów śledczyh (śledztwienych izolatorów – SIZO), w których dochodziło do torturowania zatrzymanych i wszelakich związanych z tym patologii. Nie należy chyba nikogo przekonywać, że w Czeczenii można było zapomnieć o jakichkolwiek hamulcach moralnych i prawnych.

Nieżyjąca już dziennikarka Anna Politkowska pisząca o tragedii narodu czeczeńskiego i oskarżająca bezpośrednio Putina, w jednym z artykułów („Nowaja Gazeta”) napisała tak: „Amerykańskie tortury [w Abu Ghraib] w Iraku to nic w porównaniu z tym, co się robi z Czeczenami w rosyjskich więzieniach”. Rosjanie także zresztą kręcili dla siebie home video ze scenami pobić, tortur, znęcania się etc.

We wspomnianym artykule, powołując się na naocznyh świadka, Politkowska podała jego zeznania mówiące o patologii panującej wobec Czeczenów w punktach zatrzymań. Nie epatując

Czytelnika szczegółowym opisem znęcania się, tortur itp. (tego typu patologia szeroko opisywana jest w literaturze), świadek na którego powołuje się Politkowska miał powiedzieć m.in. „W Czernokozowie przebywałem od 12 kwietnia 2000 roku. Byliśmy pod strażą specnazu Ministerstwa Sprawiedliwości. W celi byli jeńcy spod Groznego, z ugrupowania Dżihad. Mnie również, choć nie walczyłem, bili tak jak pozostałych”. Fragment ten jest potwierdzeniem, że szczególnie znęcano się nad wziętymi do niewoli bojownikami (jaka była motywacja tych zachowań możemy się łatwo domyślać) i co ważne – z punktu widzenia niniejszego artykułu – w „niehumaniczne” zachowania zamieszany był także specnaz MinJusta.

Uważny Czytelnik zauważy zapewne, że wyżej wspomniano, że w Czernokozowie od kwietnia 2000 r. odbywali służbę bojcy specnazu OSN „Granit” z Karelii, więc może to oni są wspomniani w cytowanym artykule? Warto zakończyć ten wątek uwagą, że brutalność wobec jeńców czeczeńskih wiosną 2000 r. mogła brać się także z tego, że w ciężkich bojach marcowych w Komsomolskoje, gdzie w charakterze oddziału szturmowego działał także oddział zbiorczy specnazu MinJusta (różne pododdziały specnazu MJu, m.in. pododdział z OSN „Tajfun”), więzieni specnaz poniósł znaczne straty (kilku zabitych, wielu rannych).

Bojcy OSN „Mangust”, rostowska obłast, w trakcie ćwiczeń

Fot. militaryphoto.ru

1. W Polsce zwyczajowo FSIN – Federalna Służba Wykonywania Kar – nazywana jest po prostu służbą więzienną.

6 Bojcy OSN „Jastreb” (Republika Mari El) w trakcie ćwiczeń

